

KESİFLER

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
bir Sağlık ve Eğitim Vakfı kuruluşudur.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3, 34664
Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul • Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 45278

Keşifler

Metin © 2018 Christian Hill, Edizioni EL S.r.l., Trieste, İtalya
Resimler © 2018 Giuseppe Ferrario, Edizioni EL S.r.l., Trieste, İtalya
Türkçe Çeviri: © 2020 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
Türkçe yayın hakları Edizioni EL'den alınmıştır.

Yazan: Christian Hill

Resimleyen: Giuseppe Ferrario

Özgün Adı: Che Scoperta!

Çeviren: Tülin Sadıkoğlu

Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez

Editör: Gökçe Ateş Aytuğ

Son Okuma: Tülin Sadıkoğlu

Baskıya Hazırlayan: Hüseyin Vatan

Birinci Baskı: Mart 2020

ISBN: 978-605-2079-85-0

Tüm hakları saklıdır.

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP):

Hill, Christian

Keşifler

1. Tarih 2. Keşifler

İstanbul, SEV Yayıncılık, 2020, 112 sayfa

ISBN: 978-605-2079-85-0

Baskı: İmak Ofset

Akçaburgaz Mah., 137 Sok., No. 12, 34522 Esenyurt, İstanbul

Tel.: (0212) 444 62 18 • Sertifika: 45523

CHRISTIAN
↔ **HILL** ↔

KEŞİFLER

SEZGİ
ŞANS ve
KARARLILIK
ÖYKÜLERİ

Resimleyen:

GIUSEPPE FERRARIO

Çeviren:

TÜLİN SADIKOĞLU

REDHOUSE
kidz

İÇİNDEKİLER

01. AMERİKA	
Tesadüfen bulunan bir kıta	7
02. GÖKYÜZÜ	
Merkezde güneş var	15
03. ANATOMİ	
İnsan farklıdır	21
04. DÜŞÜŞ	
Her şey aynı şekilde düşer	27
05. DOLAŞIM	
Kalpden kalbe doğru	35
06. YERÇEKİMİ	
Elmadan Ay'a	41
07. ELEKTRİK	
Parlak bir fikir	47
08. AŞI	
Bana güven	53

09. FOSİLLER	
Geçmişin devleri	59
10. PARMAK İZİ	
Suçluların izleri	65
11. CERRAHLIK	
Temiz güzeldir	71
12. RADYOAKTİVİTE	
Ama aktif!	77
13. TÛTANKHAMON	
Burada olmalı. Olmalı... ..	83
14. ABİS	
Derin düşünceler	89
15. DNA	
İkili sarmal	95
16. LUCY	
İlk kadın – hemen hemen öyle	103

N.01

AMERİKA

TESADÜFEN BULUNAN BİR KİTA

1492 KRİSTOF KOLOMB

batıya doğru seyahat ederek Hindistan'a ve Doğu'ya ulaşmak için daha hızlı bir rota ararken yeni bir kıta ile karşılaşır.

Kaptan Kolomb iç çereker, yön bulmada işine yarayacağı umuduyla yanında getirdiği usturlabın kutusunu kapattı. Bu sefer de usturlabı kullanamamıştı çünkü gemi çok sallanıyordu. Dalgalar durulunca hemen kullanmayı deniyor ama her seferinde okyanus hızla kabarıyordu. Denizde sadece pusulayla içgüdülerini kullanarak yol almak zorundaydı: Kolomb çok iyi bir denizciydi ve katedilen mesafelerin hesaplanmasında kendi yeteneğine, zekâsına güveniyordu.

Kararlılığının ve ısrarının peşinde okyanusa açılalı bir ayı geçmişti. Üç geminin pruvası batıya çevriliydi ve her akşam tam karşılarında batan güneş tüm ekibe evden ne kadar uzakta olduklarını hatırlatıyordu. Birkaç gün önce, geçmekte oldukları geniş bir suyunu bölgesinin ortasında bir yengecin su üstünde

yüzen iskeletini görmüşlerdi; muhtemelen bir martının kahvaltısı arıktıklarıydı. Ağızdan ağıza dolaşan haber, filoyu oluşturan üç gemi arasında yıldırım hızıyla yayıldı: Yengeçler kayalıklarda yaşardı, öyleyse karanın yakınlarında olmalıydılar.

'Japonya' adıyla bilinecekti) ulaşmış olmaları gerekiyordu. Onun yerine, ufukta, önce ada zannedip sonra hayalkırıklığına uğradıkları, komutanlarına duydukları şüpheyi daha da artıran birkaç bulutun dışında hiçbir şey yoktu. Ekim ayının sekiziydi artık ve bu yolculuğun,

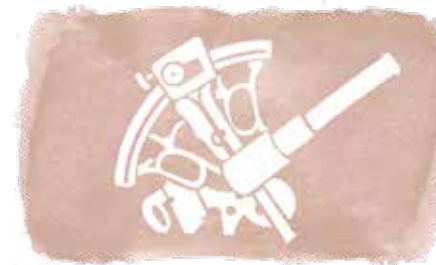
- KAPTAN! GELİP BİR BAKIN!

Oysa yosun halının sonu gelmiş ve koyu, karanlık mavinin içinde, yüksek dalgalara yeniden yer açılmış, aynı bilinmezlik başlamıştı. Günler geçti, karadan hâlâ hiçbir iz yoktu. Denizciler gergindi: Yolculuk çok uzun sürmüştü. Bu iş için yıllarca çalışan Kolomb onlara denizdeki yolculuklarının 2500 milden fazla sürmeyeceğine dair söz vermişti. Neredeyse her gün arkalarından aldıkları rüzgârla şimdiye kadar varış noktalarına, yani Hindistan'a ya da Çin'e veya *Cipangu* adındaki büyük adalardan birine (bir gün bu adalar

Kolomb'un kendi teorilerine olan sarsılmaz inancından başka bir itici gücü kalmamıştı. Filodaki üç gemiden en büyüğü olan *Santa Maria*'nın gemi direğinin tepesindeki gözcü denizci, "Hey!" diye bağırdı. "Yukarıya bakın." Bitkinlikten ve hayal kırıklığından kızarmış gözleri ve tuzlu havadan diken diken olmuş uzun sakallarıyla onlarca yorgun yüz gökyüzüne doğru çevrilmiş, denizcinin gösterdiği yöne doğru dikkatle bakıyordu. Bir kuş sürüsü gökyüzünü yararak,

**ONLARCA
YORGUN YÜZ
GÖKYÜZÜNE
DOĞRU ÇEVİRİLMİŞ,
DENİZCİNİN
GÖSTERDİĞİ YÖNE
DOĞRU DİKKATLE
BAKIYORDU**

kendilerine has V şeklindeki düzenleriyle, güneydoğuya doğru ilerliyordu. Denizcilerden biri Kolomb'un kamarasına koştu.

"Kaptan! Gelip bir bakın!"

Kolomb usturlabın kutusunu küçük bir dolaba kaldırıp adamın peşinden gitti. Eğer yakınlarda kara olsaydı bunu önceden tahmin etmiş olurdu. O halde ne görmeye gidiyordu?

Dışarıya çıktıklarında bakışlarını hemen bütün denizcilerin kollarıyla işaret ettiği noktaya doğru çevirdi. Boğazında bir yumru oluşmuştu.

"Göç eden kuşlar," diye mırıldandı. "Nereye gidiyorlar kaptan?" diye sordu Felipe adındaki denizci.

Kolomb bir süre dikkatlice onları inceledi. Ağızdan dökülecek kelimeleri telaffuz etmeye korkuyordu neredeyse. "Karaya doğru gidiyorlar," dedi sonunda. Sonra sesini yükseltti ve coşkuyla haykırdı. "Onları izleyelim!"

Bu emir diğer iki gemiye, *Pinta* ve *Niña*'ya da ulaştırıldı ve kısa sürede tüm gemiler pruvalarını güneybatıya, pırıl pırıl gökyüzünde artık güçlkle görebildikleri kuş sürüsüne doğru çevirdiler.

"Kara yakın mı?" diye sordu Felipe.